

Mads Mathias

26 år

Saxofon & sang

www.madsmathias.dk

Tirsdag den 5. juni kl. 20.50, Akvariet

Besætning

Mads Mathias: saxofon, vokal

Andreas Kähne: guitar, banjo

Daniel Herskedal: susaphon

Peter Rosendal: klaver, trombone

Norbert Susemihl: trompet

Torleik Mortensen: bas

Morten Ærø: trommer

DEM:

Mads Mathias: saxofoner

Jeppe Højgaard: saxofon, klarinet

Mike Taagehøj: bas,

Erik Svendsen Laustsen: trommer

Musikgenre/stil: New Orleans, neojazz, pop

Afgangskoncert

Jeg vil spille det musik, jeg holder af – fra traditionel jazz med mit band Six City Stompers og ballader med vokal og klaver til popnumre a' la Ray Charles. Desuden kan man også høre orkesteret DEM – som er konstellationen to gange sax, bas og trommer.

Baggrund

Spiller i:

- DEM
- Six City Stompers
- Mads Mathias Group
- Organ Donor
- The Dogs
- Louise Brüel Band
- The Gløggers
- Ronald Andersens Blues Breakers

DEM kan også høres ved afgangskoncerten for Erik Svendsen Laustsen 31. maj kl. 21.45.

Diskografi:

- DEM, 2007
- 'The Dogs In New Orleans', 2007
- 'Ronald Andersens Blues Breakers', 2006
- 'Jean Paul', 2006
- 'Christian Berg – The Last of Your Change', 2006
- 'Louise Brüel – Trafficking' (single), 2006
- 'Six City Stompers', 2005
- 'Soundvenue – Compilation 2004'

- 'Woodcock Weather Kings', 2000

Plade på vej fra 'den hvide neger'

På mit 5 år er jeg gået i gang med min soloplade. Det er sort musik a' la Motown udsat for rock'n' roll og stride jazz. Det giver associationer til Ray Charles, men også Harry Connick Jr.

Med min afrikanske barndom er beatet og stemmen det afgørende. I østafrikansk musik, som jeg voksede op med – ved foden af Kilimanjaro – var der kun trommer og sang. Det sidder fast i mig. Oversat til vestligt sprog betyder det, at 'time', stemme og klang er det absolut afgørende.

'Time' – fordi lortet skal swinge tykt og få alle celler i kroppen til at 'shake bootie'. Melodi og sang – fordi det skal give dig gåsehud og tårer i øjnene. Eller få dig til at hoppe to meter op i luften som en masai fra Masaimara.

I Afrika er der ikke noget 'largom' – det gode svenske ord for "ikke for meget, ikke for lidt, men sådan lige tilpas". Det eksisterer ikke. Enten tuder du, eller også jubler du. Og for at få det frem, må man som musiker ganske enkelt fyre den af!

Min nye plade er fyldt med Afrika, amerikansk motown og 'neger lyd' – men på en hvid måde. Det er den hvide neger!

Europamester i traditionel jazz

Jeg kan faktisk kalde mig for europamester i traditionel jazz! Sidste sommer deltog jeg nemlig i Europamesterskabet i Traditionel Jazz i Paris med mit orkester Six City Stompers. Vi vandt flere priser, bl.a. Publikums Førstepris. Six City Stompers kan høres til min afgangseksamen, hvor to andre afgangsstuderende – Andreas Käehne og Frederik Juul Hauch – også spiller med.

Hånd blev ødelagt i trafikuheld

Jeg spiller saxofon, selvom jeg som 17-årig var i et trafikuheld og fik skadet min højre hånd ganske meget. Jeg mistede min pegefinger, halvanden led af langemand, ringfinger og lillefinger samt bevægelsen i tommelfingeren. Men fordi jeg var så pisse stædig, fik jeg min meget formindskede hånd til at spille på saxofonen igen!